

ΠΡΥΤΑΝΙΚΗ ΥΠΟΨΗΦΙΟΤΗΤΑ

Καθηγητή Ανδρέα Γιαννακουδάκη

Αγαπητέ/ή συνάδελφε,

σε όλη μου τη θητεία και από κάθε θέση, που υπηρέτησα το Πανεπιστήμιό μας, τάχθηκα πάντα εναντίον κάθε είδους διαπλοκής, που διαπίστωνα, είτε αυτή με αφορούσε άμεσα, είτε όχι. Αυτή ήταν και είναι η βασική παράμετρος της ακαδημαϊκής συμπεριφοράς μου. Και τούτο διότι η αφοσίωσή μου στην αρχή, ότι η προσποιητή ή, ακόμη χειρότερα, η συνειδητή αδιαφορία (όσο βολική κι αν είναι ή φαίνεται να είναι) είναι ταυτόσημη με τη συμμετοχή-συνενοχή και δεν είναι διαπραγματεύσιμη.

Απευθυνόμενος εν πρώτοις σε αυτούς, που μεταθέτουν σε εμένα την ευθύνη, (που ανήκει αποκλειστικά στο Σ.Ι.) ότι, δήθεν, οδήγησα το Πανεπιστήμιό μας σε περιπέτεια, επειδή προσέφυγα κατά της εκλογικής διαδικασίας, τους καλώ να απαντήσουν:

Ποια πρέπει να είναι η αντίδραση ενός υποψηφίου Πρύτανη, αλλά και κάθε υποψηφίου μέλους Δ.Ε.Π. είτε για εκλογή, είτε για εξέλιξή του και εν τέλει ποια πρέπει να είναι η αντίδραση κάθε πολίτη έναντι αυτών, που ασκούν αυθαίρετα δημόσια διοίκηση;

Να υποστεί αδιαμαρτύρητα: Την έλλειψη νομιμότητας; Τη διοικητική ανεπάρκεια; Την καταπάτηση της αξιοκρατίας και δεοντολογίας; Τον αναπιολόγητο και «ετσιθελικό» αποκλεισμό υποψηφίων; Να κρυφτεί πίσω από το υποκριτικό, αλλά εξόχως βολικό για κάποιους και συχνά, έως και προσφάτως, επικαλούμενο, «*δημόσιο συμφέρον*», προκειμένου να επιβληθεί κάθε αυθαίρετη ενέργεια; Να ανεχθεί με τη στάση του την ολιγαρχία;

Στις 30-12-2014, και ενώ ήδη είχαν προκηρυχθεί οι κοινοβουλευτικές εκλογές, το Σ.Ι. όρισε εσπευσμένα την εκλογή του Πρύτανη για την 13-1-2015. Υπό το πρόσχημα του «*συμφέροντος του Πανεπιστημίου*»... Τελικά ποιοι είναι αυτοί που συμβάλουν στη δημιουργία κατάστασης, που «*τελικά υποβαθμίζει το κύρος του Α.Π.Θ.*»; Και ποιες ευθύνες έχουν μέχρι σήμερα αναλάβει ή είναι διατεθειμένοι να αναλάβουν;

Στις προηγούμενες εκλογές δεν είχα, ως «αποκλεισθείς», τη δυνατότητα να απευθυνθώ σε Σας, τους συναδέλφους μου. Τώρα, μετά την έκδοση της ακυρωτικής απόφασης από το ΣτΕ, μου έδωσαν αυτή τη δυνατότητα, αλλά εντός προθεσμίας τριών (3) εργασίμων ημερών, η οποία μου αποστερεί τη δυνατότητα να επικοινωνήσω διά ζώσης μαζί σας και να συζητήσω τα προβλήματα του καθενός χωριστά, αλλά και να ακούσω τις απόψεις σας για ένα καλύτερο δημόσιο Πανεπιστήμιο, που είναι, πιστεύω, κοινός στόχος όλων μας. Έτσι αντιλαμβάνεται το Σ.Ι. την «ίση μεταχείριση» και την «επί ίσοις όροις» εκλογική αναμέτρηση !!! Για το λόγο αυτό απευθύνομαι σε Σας με το, δυστυχώς, ψυχρό και απρόσωπο **ηλεκτρονικό μήνυμα**.

Προσωπικά έχω δώσει εξετάσεις ως Αντιπρύτανης Οικονομικού Προγραμματισμού και Ανάπτυξης (2006-2010) και πιστεύω, ότι επέδειξα συνεργασιμότητα με όλα τα μέλη της ακαδημαϊκής μας κοινότητας, γιατί άκουγα με προσοχή και με ειλικρινή συναδελφικότητα όλα τα προβλήματα και τα αιτήματα των συναδέλφων χωρίς την παραμικρή έπαρση και αλαζονεία. Δεν έκανα ποτέ «μάθημα» σε συναδέλφους με το πρόσχημα της «*ενημέρωσης*». Αντίθετα, υλοποίησα τα

περισσότερα αιτήματα, αναζητώντας λύση παρά τα κάθε είδους εμπόδια, ακόμη και των πιο «δύσκολων επικοινωνιακά» θεμάτων χωρίς λαϊκισμούς και μεγαλοστομίες. Η τότε οικονομική ευρωστία σε σύγκριση με τις σημερινές οικονομικές συνθήκες δεν ήταν αυτή που έδωσε λύσεις σε θεσμικά προβλήματα του Πανεπιστημίου μας. Μέσα από τις επιτυχίες, αλλά και τις αδυναμίες και παθογένειες έμαθα, ότι τα προβλήματα ποτέ δεν έχουν μία και μοναδική λύση. Και αυτή δεν είναι πάντα οικονομική. Και αυτό είναι μια πολύτιμη βιωματική γνώση και εμπειρία, που απεκόμισα **ως Πρόεδρος του Τμήματός μου, ως Αντιπρύτανης, αλλά και ως μέλος του Σ.Ι.**, από την οποία πιστεύω, ότι ο κάθε συνάδελφος έχει συμφέρον να επωφεληθεί. Αυτή πιστεύω, είναι «η σημαντική διοικητική εμπειρία», που και ο ίδιος ο νομοθέτης διατυπώνει στο πνεύμα της οικείας διάταξης για τα κριτήρια επιλογής των υποψηφίων Πρυτάνεων.

Ακριβώς, επειδή γνωρίζω τις πραγματικές δυσκολίες και ανάγκες, που αντιμετωπίζει η Διοίκηση, απευθύνθηκα επανειλημμένως δημοσίως, αλλά και προσωπικά στους συναδέλφους μου, οι οποίοι εκδήλωσαν την πρόθεσή τους να υπηρετήσουν το Πανεπιστήμιό μας από τη θέση του Πρύτανη, κ.κ. Στέργιο Λογοθετίδη, Περικλή Μήτκα, Γιάννη Παντή και Γιάννη Παπαδογιάννη, ώστε, αφού παραμερίσουμε κάθε προσωπική φιλοδοξία, να συμβάλλουμε ο καθένας με τις ειδικότερες γνώσεις, ικανότητες και εμπειρίες του σε ένα συγκεκριμένο υλοποιήσιμο πρόγραμμα, που θα βγάλει το μεγαλύτερο Πανεπιστήμιο της χώρας μας από το αδιέξοδο, στο οποίο βρίσκεται και παράλληλα θα βελτιώσει τις **συνθήκες (συν)εργασίας των συναδέλφων μας και εκπαίδευσης των φοιτητών μας.**

Σε μια τέτοια πραγματικού αυτοδιοικητικού χαρακτήρα συλλογική προσπάθεια, το ποιος θα είναι εκείνος, που θα κουβαλάει στο «σβέρκο» του το βάρος της «καδένας» του Πρύτανη, ελάχιστη σημασία θα έχει... Για όσους έκαναν ότι δεν κατάλαβαν την πρότασή μου, τους εξήγησα ότι δεν εννοούσα, ούτε εννοώ, κατ' ανάγκη, το δικό μου «σβέρκο»...

Την πρόταση αυτή έχω σκοπό, εφόσον εκλεγώ, να την εφαρμόσω.

Το πλήρες κείμενο των θέσεών μου είναι αναρτημένο στην ιστοσελίδα του Σ.Ι.

Αρχικά η διαπίστωσή μας ότι: «Το Πανεπιστήμιο ασφυκτιά μέσα σε ένα παρωχημένο μοντέλο διοίκησης και λειτουργίας, ενώ εξελίσσεται ερήμην του η όποια εφαρμογή του νέου θεσμικού πλαισίου - ενός πλαισίου, που το Πανεπιστήμιο, επειδή διαθέτει όλες τις ικανότητες, γνώσεις και εμπειρία μαζί με τα περιθώρια που του παρέχει ο νόμος, μπορεί να προσαρμόσει στο δικό του ακαδημαϊκό όραμα», ισχύει και σήμερα πολύ περισσότερο από ποτέ, γιατί συνεχώς αποδεικνύονται στην πράξη οι ανεπάρκειες και οι αδυναμίες του μοντέλου αυτού.

Γι' αυτό πρέπει να τεθεί επείγοντως σε εφαρμογή ένα σχέδιο με δέκα (10) κύρια σημεία:

1. Τη δημιουργική ανασυγκρότηση του συνόλου των λειτουργιών και δράσεων του Πανεπιστημίου με την **άμεση** σύνταξη ολοκληρωμένης **πρότασης Οργανισμού και Εσωτερικού Κανονισμού** λειτουργίας του, μετά από εκτεταμένη και σε βάθος ουσιαστική διαβούλευση με τα μέλη και τους φορείς της Πανεπιστημιακής Κοινότητας.

2. Την **αξιοποίηση και ανάδειξη του ανθρώπινου δυναμικού** του Πανεπιστημίου μας (που αποτελεί και το σημαντικότερο κεφάλαιό του), με την εφαρμογή μέτρων υποστήριξής του, όπως ενδεικτικώς είναι:

- Η ταχεία διεκπεραίωση της πλήρωσης των θέσεων και της εξέλιξης του διδακτικού προσωπικού με νόμιμες και διαφανείς διαδικασίες.
- Η αναπλήρωση των θέσεων τεχνικού προσωπικού, που υποστηρίζουν τη λειτουργία των εργαστηρίων, τα οποία υπολειτουργούν.
- Η παροχή κινήτρων απόδοσης.
- Η επιβράβευση των επιδόσεων μέσω πρόσθετων παροχών, όχι αναγκαστικά οικονομικών.
- Η ενίσχυση συμμετοχής σε συνέδρια και επιμορφωτικά σεμινάρια, που πέραν της διαρκούς εκπαίδευσης που παρέχουν, προβάλουν το Πανεπιστήμιό μας σε εθνικό και διεθνές επίπεδο.
- Η απόκτηση διεθνούς εμπειρίας και προβολής του έργου του Α.Π.Θ., που μπορεί και πρέπει να είναι πολυσχιδές και καινοτόμο.
- Η διενέργεια ενιαύσιας συνδιάσκεψης εθνικών και διεθνών προσωπικοτήτων για κατάθεση ιδεών και σκέψεων αναφορικά με το παρόν και το μέλλον του Πανεπιστημίου μας.
- Η δημιουργία συστημάτων αξιολόγησης του διδακτικού και διοικητικού προσωπικού.

3. Τη στρατηγική υποστήριξης των νέων ερευνητών, ενίσχυσης των Εργαστηρίων, προσέλκυσης χρηματοδοτήσεων, επιβράβευσης και χρηματοδότησης της καινοτομίας, **ενίσχυσης της βασικής έρευνας και της διεπιστημονικότητας**, **μια στρατηγική υλοποιήσιμη τώρα, χωρίς καθυστερήσεις**, με την ανάληψη νέων πρωτοβουλιών και διαδικασιών (λειτουργία ΚΕΔΕΚ, διεθνή και ευρωπαϊκή δικτύωση).

4. Τη **μετατροπή των στρατηγικών στόχων σε πρόγραμμα**, που να μπορούμε να το υλοποιήσουμε και στη συνέχεια να το αξιολογήσουμε μέσω της παρακολούθησής του με τακτικές αντικειμενικές μετρήσεις και δείκτες αποδοτικότητας. Αυτή η συγκεκριμένη διαδικασία θα διευκολύνει την **εφαρμογή συστήματος «λογοδοσίας»** του Πανεπιστημίου, το οποίο αποτελεί βασική του υποχρέωση.

5. Την **αλλαγή του μοντέλου και της κουλτούρας διοίκησης**. Όλα τα όργανα και οι θεσμοί διακυβέρνησης του Πανεπιστημίου μας, αλλά και το κάθε μέλος του χωριστά, πρέπει να ενημερώνονται και να αξιοποιούν τη διεθνή εμπειρία και πρακτική, ώστε να εκλείψουν τα φαινόμενα «εσωστρέφειας», που ταλαιπωρούν τη διοίκηση. Σήμερα **χρειάζεται να στηριχτούμε στον επαγγελματισμό, την τεχνογνωσία και την εμπειρογνωμοσύνη του ακαδημαϊκού και διοικητικού προσωπικού μας, που παρά τη δραστική απομείωσή του, συνεχίζει να παράγει. Δεν έχουμε περιθώρια πλέον να εθελουφλούμε στον ερασιτεχνισμό και ωχαδελφισμό. Λογοδοσία, συνέπεια και διαφάνεια είναι οι αρχές, πάνω στις οποίες θα οικοδομήσουμε ένα αξιόπιστο Πανεπιστήμιο.**

6. Τη συνεδρίαση των συλλογικών οργάνων του Πανεπιστημίου μας με τη φυσική παρουσία των μελών τους στον φυσικό τους χώρο, ώστε να καθίσταται εφικτός ο

επικοινωνιακός διάλογος, που μόνο η φυσική παρουσία των ενεργούντων διασφαλίζει. Δεν νοείται τακτική συνεδρίαση συλλογικού οργάνου μέσω «τηλεδιάσκεψης» όλων των μελών του, πρακτική, που, δυστυχώς, υιοθετήθηκε μονίμως από τη Σύγκλητο τους τελευταίους μήνες . Η τηλεδιάσκεψη προβλέπεται ως τρόπος συνεδρίασης για κάποια μέλη, που κωλύονται ή απομακρυσμένες περιοχές συνεδρίασης και μόνο λόγω ανωτέρας βίας (καιρικές συνθήκες κ.λ.π.). Η χρησιμοποίηση ηλεκτρονικών μέσων επικοινωνίας και έκφρασης βούλησης, δεν μπορεί και δεν πρέπει να υποκαταστήσει τη φυσική επικοινωνία.

7. Την ορθολογική και προγραμματισμένη εσωτερική διανομή πόρων. Η αντιμετώπιση του οικονομικού και ακαδημαϊκού μαρασμού, που βιώνει σήμερα το Πανεπιστήμιο πρέπει να γίνει με τη θέσπιση οικονομικών προτεραιοτήτων με γνώμονα το έργο, που παράγει. Η αύξηση των πόρων, που προέρχονται από εξωτερικές πηγές και η προσέλκυση χρηματοδοτήσεων για την έρευνα, σε συνδυασμό με τη μείωση της γραφειοκρατίας, μπορεί να αποτελέσει τη «χαμένη δύναμη» παραγωγής έρευνας και ανταγωνιστικότητας.

8. Την άμεση αναβάθμιση των χώρων και εγκαταστάσεων του Πανεπιστημίου μας και την αποκατάσταση της καθαριότητας και της ασφάλειας σε μία μόνιμη βάση, αποκομμένη από το σύστημα των εργολαβιών, που απομυζά περίπου το 60% του ετήσιου τακτικού προϋπολογισμού μας. Απαιτείται η ριζική αλλαγή του τρόπου διαχείρισης των θεμάτων αυτών, ώστε η Πολιτεία να αντιληφθεί, ότι η ευθύνη για την καθαριότητα, φύλαξη και συντήρηση των δημοσίων χώρων και εγκαταστάσεων είναι δική της υποχρέωση, η οποία δεν εξαντλείται σε δύσκαμπτους ελεγκτικούς μηχανισμούς διαγωνιστικών διαδικασιών, που εμποδίζουν ακόμη περισσότερο την έγκαιρη και αποτελεσματική παροχή των εν λόγω υπηρεσιών. Η ετήσια κρατική τακτική χρηματοδότηση, που είναι εξάλλου συνταγματικά επιβεβλημένη, σκοπό έχει την εκπαίδευση και την έρευνα και όχι την ανάληψη αλλότριων υποχρεώσεων.

9. Την άμεση αναδιάρθρωση και λειτουργία των διοικητικών υπηρεσιών, οι οποίες παραλύουν, είτε εξαιτίας του προβλήματος της διαθεσιμότητας, είτε εξαιτίας της συνταξιοδότησης, είτε εξαιτίας της έλλειψης οράματος στο υπάρχον προσωπικό για συστηματική και υπεύθυνη εργασία. Το ζήτημα αυτό χρήζει άμεσης αντιμετώπισης. Θέλουμε, καταρχάς, ικανοποιημένους και αξιοπρεπείς εργαζόμενους στις διοικητικές υπηρεσίες, ώστε να μπορούν να ανταποκριθούν στις δύσκολες και διαρκώς αυξανόμενες απαιτήσεις της διοίκησης του Πανεπιστημίου.

10. Την άμεση διεκδίκηση από την Πολιτεία με νομοθετική ρύθμιση επιστροφής των όσων αχρεωστήτως παρακράτησε από τους μισθούς μας στο όνομα της μνημονιακής πολιτικής. Ο μισθός του πανεπιστημιακού δασκάλου πρέπει να είναι ανάλογος του έργου, που προσφέρει. Η σύγκριση και αξιολόγηση των ελληνικών πανεπιστημίων μας με τα πανεπιστήμια του εξωτερικού είναι άνιση, με δεδομένες τις αμοιβές των καθηγητών σε αυτά. Επιπλέον, νέοι και φερέλπιδες επιστήμονες και ερευνητές, υποψήφια μέλη Δ.Ε.Π., αποθαρρύνονται στο άκουσμα του ύψους του μισθού τους και αναζητούν την τύχη τους στο εξωτερικό, η οποία γι'αυτούς θα είναι σίγουρα καλύτερη, για το Πανεπιστήμιό μας όμως καταστροφική, αφού θα έχει απολέσει το καλύτερο δυναμικό του, που το ίδιο παρήγε. Ύστερα από την έκδοση της υπ'αριθμ. **4741/2014** απόφασης της **Ολομέλειας του ΣτΕ** στόχος μας είναι η συνολική νομοθετική ρύθμιση του μισθολογικού μας καθεστώτος με την επιστροφή του συνόλου των παρακρατηθέντων ποσών (όπως είχε γίνει με το

οικογενειακό επίδομα), ενέργεια που οφείλει να κάνει η Πρυτανεία, ώστε να μην αφεθεί ο καθείς στην τύχη του και στην κατάθεση αγωγών, οι οποίες και δαπανηρές είναι και χρονοβόρες.

Αγαπητοί κ.κ. συνάδελφοι,

Σε έναν μεταβαλλόμενο κόσμο με απρόβλεπτες εξελίξεις και ελλοχεύοντες κινδύνους, το Πανεπιστήμιό μας οφείλει να προσαρμόζεται μεθοδικά στα νέα δεδομένα, χωρίς να πάψει να λειτουργεί ως προωθητική μηχανή παραγωγής γνώσης, έρευνας και δημιουργικού διαλόγου και συνεργασίας με όλους τους φορείς, διατηρώντας την αυτοδιοίκηση-αυτονομία του.

Θα εργαστούμε όλοι μαζί για τη μεγάλη αυτή αποστολή.

Η μεταρρύθμιση δεν πρέπει να εκφυλιστεί σε απορρύθμιση.

Το κύρος του Α.Π.Θ. δεν υποβαθμίζεται από προσφυγές στη δικαιοσύνη, αλλά από ανοχή πλημμελών πράξεων διοικητικών οργάνων, κοινώς «κουκουλώματα».

Την κρίσιμη αυτή περίοδο, που διανύει η χώρα μας αγωνίστηκα με μεγάλο προσωπικό κόστος για την επιβολή της νομιμότητας. Οι περισσότεροι δεν πίστευαν στη δικαίωση του αγώνα μου. Και με τον τρόπο όμως αυτό απέδειξα την αγωνιστικότητά μου και ότι και θέλω και μπορώ να προασπίσω το συμφέρον του Πανεπιστημίου μας. Όλοι μαζί με γνώμονα το αληθινό και όχι το κατ'επίφαση συμφέρον του Πανεπιστημίου μας και την τήρηση της αξιοκρατίας και της νομιμότητας θα αγωνιστούμε για ένα άριστο δημόσιο Πανεπιστήμιο με διεθνή ακτινοβολία, που θα αναδεικνύει συνεχώς τον ακαδημαϊκό του χαρακτήρα και θα ενισχύει το κύρος του.

Όλοι μαζί θα αποδείξουμε, ότι το Α.Π.Θ. αξίζει ένα καλύτερο μέλλον για μας και τα παιδιά μας.

Με τιμή

Ανδρέας Γιαννακουδάκης

Καθηγητής Τμήματος Χημείας